

— **Samomor iz strahu pred blaznostjo.** Na Dunaji je 30letna žena načelnega zdravnika v hernalskem zavodu častniških hčera zastrupila sebe in svojo hčerko s cijankalijem. V nekem pismu, ki ga je pustila, pravi, da je to storila, ker se je bala, da zblazni. Po pogrebu se je tudi vsled velike žalosti sam soprog zastrupil in so ga mrtvega v sobi našli.

— **Strela.** Dne 28. m. m. je v Ringrabenu na Gorenjem Štajarskem 25letni posestniški sin Karol Haring kosil seno. Ne da bi bilo poprej kaj grmelo ali dež šel, je iz majhnega oblaka treščilo vanj in ga ubilo. Koso, ki jo je imel v rokah je prelomilo na dva kosca.

— **Iz ječe ubežal in zblaznel.** Petindvajsetletni mesar Josip Steirer je ušel na Dunaju iz kaznilnice, kjer bi bil imel biti zaprt osemnajst mesecev. Zaradi tega pa je bil tako vesel, da je zblaznel. Vsled čudnega obnašanja ga je prijela dunajska policija in ga izročila v bolnico, da ga opazujejo.

— **V blaznosti.** V Beleznu na Ogerskem je zblaznela žena tamošnjega kmeta Ivana Doleczkega in vrgla dva svoja otroka v vodnjak in še sama skočila vanj. Kmet je prišel domu in zaslišal stokanje v vodnjaku. Izvlekel je še živo ženo in šestmesečno deklico iz vodnjaka. Šestletni deček je že bil mrtev. Ko so jo vprašali, zakaj je to storila, je odgovorila, da je Bog tako hotel. Oddali so jo v bolnico za blazne.

— **Pretepi med italijanskimi in francoskimi delavci** bili so zopet v Aignis-Mortesu. Prebivalstvo je silno razburjeno na Italijane. Najbrž ne bode prej miru, da se odpravijo vsi italijanski delavci.

— **Mož s tremi ženami.** Preiskovalno sodišče v Ogerski Sobotici išče 26letnega moža Dijoniza Kopo, ki si pridevlje razna imena. Sumljiv je ponarejanja listin in več družih sleparij. Pod imenom Vaclav Sebastin se je dne 21. novembra 1893 oženil kot protestantski učitelj s hčerjo nekega protestantskega dekana. Drugo leto je že zapustil svojo ženo. Oženil se je bil 1890. leta v Nagy-Körös kot diurnist. Tedaj je bil poročen po katoliškem obredu. Odkar je ostavil drugo ženo, se je oženil že tretjič. Zadnje leto se klati po deželi in se ustavlja zlasti v farovžih, samostanih in pri učiteljih in seveda vsacega kaj opehari.

— **Pobeg konzul.** Iz Florence pobegnili je tamošnji nemški konzul Eduard Kufius. Povod begu so neredne premoženske razmere.

— **Človeške kosti.** V nekem vagonu, v katerem so se peljale živalske kosti iz Niša v Srbijo v Avstrijo, našlo se je več človeških kostij. Kostij je poslal Aleksander Robiček Ludviku Eisnerju v Švehat.

— **Zgodovina nepristnih uhanov.** Neka budimpeštanska gospa je bila sama na svoji vili blizu mesta. Nekega dne nakrat pride v njeno sobo nek našemljen mož. Ona je iz strahu zbežala v drugo sobo. Tujec je pa porabil to priliko v to, da ji je odnesel uhane, katere ji je nedavno poklonil nje soprog. Ko je prišel soprog iz mesta, mu je gospa naznanila, kaj se jej je zgodilo, in zahtevala, da naj stvar ovadi policiji. Mož jej je pa odgovoril, da take malenkosti ni vredno naznanjati. Kmalu se je pa pokazalo, zakaj mož ni maral da bi se stvar preiskovala. Drugi dan dobi žena zabojček, v katerem so bili ukradeni uhani in pa pismo, v katerem tat piše, da se gospa moti, če misli, da ima prstan žlahtne kamenje. Pristni uhani, katere je njen mož kupil v pričo nje, krase ušesa neke lepe baletne plesalke. Njen mož je pozneje uhanu zamenjal. Tat je govoril resnico. Mož je vse priznal. Ona je pretila, da se loči. Naposled sta se vendar pobotala. Soprog je obljubil, da ji bode zvest in kupil druge pristne uhane. Izvedelo se je pa, da je tat bil neki sluga, kateri je večkrat nosil soprogu pisma do raznih ljubimk, a ga je bil nedavno odpustil, ker ni bil zvest.

— **Prestop h katoliški veri.** K katoliški veri je prestopila baronica Frida Rautzan, sestra Bismarckovega zeta.

— **Roparjeva smrt.** Na Corsici je umrl slaven ropar Bellacoscia. Leta 1848. je bil bežal v gore, ko je ubil nekega notarja, ki mu ni hotel napraviti neke krive listine, in jel je ropati. Pozabil pa ni dekleta Ivane Cerati, katero je prej ljubil. Nekega dne je šel s tremi tovariši v hišo njenega očeta, bogatega posestnika in zahteval, da mu jo dajo. Ko se je oče branil mu jo dati, so ga zvezali in odpeljali v gore. Tudi vse osebe, ki so prišle očeta rešit, so roparji jih zvezali in pri sebi obdržali. Čez nekaj časa je Bellacoscia jih izpustil, a zapretil, da vsacega ubije, ki bi vzel njegovo bivšo ljubico. Neki Mercantelli jo je res vzel, a ropar ga je ustrelil, ko je kosil na nekem travniku. Več ljudij je še umoril. Leta 1870. se je z več tovariši Gambetti ponudil, da pojde na bojišče. Gambetta mu je dal spremnico. V tem se je pa mir sklenil, in Bellacoscia se je povrnil v gore. L. 1890. je po svoji hčeri prosil za pomiloščenje predsednika Carnota, ki je bil prišel na Corsico. Pomiloščen ni bil. Dve leti pozneje se je sam oglasil pri oblastvu. Prišel je pred sodišče, ki ga je oprostilo, ker so nekatera hudodelstva že zastarela, druga se niso dala dokazati. Naročilo se mu je, da ima bivati v Marsseillu in se nima povrnuti na Corsico. On pa tega ni mogel zdržati, povrnil se je zopet v gore svoje domovine. Tu ga je sedaj našla smrt.

— **Smrt krotilca zverin.** V Brussi je v menežariji velik lev raztrgal svojega gospodarja Agopa Bilmundžijana. Pri tem je pa to zanimivo, da sta dva druga leva prihitela iz sosednih kletk gospodarju na pomoč, a nista zmagala velikega leva. Boj mej zverinami je bil grozno hud. Mej gledalci je bil nastal velik krik, ker je pa leve le še bolj razburjalo.

— **Velik požar** je bil v južnem delu mesta San Francisco v Ameriki. Več tovarn, hiš in hlevov je zgorelo. Nad 100 rodbin je brez strehe. Škode je nad 2 milijona dolarjev.

— **Strašna nesreča.** V Frohnleitenu je na kolodvoru konduktor Henrik Tonandl se malo nagnil z osebnega vlaka in zadel v svetilnico mimo peljajočega se tovornega vlaka. Vrglo ga je pod železniška kolesa in strašno razmesarilo. Bil je takoj mrtev.

— **Nesreča pri bicikliškem tekmovanju.** Pri dirki biciklistov v Novari se je pripetila velika nesreča. Corando je zgubil gumasti obroč z bicikla in je vsled tega pal. Pet biciklistov, ki so vozili za njim, se je čez prekucnilo. Vsi so se nevarno poškodovali. Mej občinstvom nastal je velik strah in več žensk je omedlelo.

Žlahtne rake!

ravno ulovene, skakoče žive, dobro uložene, razpošiljajo se poštine in zaboja prosto:

100—120 kom. lepih namiznih rakov za	3 gld. — kr.
75—80 „ „ velikih namiznih rakov za	3 „ 50 „
55—60 velikanov rakov z 2 mastnima ščipalcama za	4 „ 40 „
32—35 kom. I. solo velikane rake izbrane živali od 15 cm višje za	5 gld. 50 kr.

—♦♦ Za sprejem skakoče-živih rakov se jamči. ♦♦—

Gosje perje!

jamčeno pol-trebušno f. f. razloženo, svetlo belo 1 gld. 25 kr.
ravno tako nerazloženo — 85 „
trebušno svetlo belo nad vse lepo 2 gld. 25 kr.
za en funt poštine prosto pošilja:

HENRIK SCHAPIRA,

Buczacz, Galicija.

(6)

Loterijske srečke.

V Brnu dne 3. julija t. l.: 90, 13, 89, 11, 3.
 Na Dunaji dne 29. junija t. l.: 17, 57, 16, 75, 2.
 V Gradci dne 29. junija t. l.: 30, 13, 44, 27, 2

Tržne cene.

V Ljubljani dne 29. junija 1895. Pšenica gld. 8.50 kr.,
 rž gld. 6.50 kr., ječmen gld. 6.50 kr., oves gld. 7 — kr.,
 ajda gld. 7 — kr., proso gld. 8 — kr., turšica gld. 8.20 kr.,
 leča gld. 11 — kr., grah gld. 10 — kr., fižol gld. 11 — kr.
 (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Kuverte s firmo

priporoča

J. Blaznik-ova tiskarna v Ljubljani.

Srečka za zidanje Cesarske jubilejske Cerkve á 1 gld

Srečkanje vže v četrtek.

(5) glavni dobitek

30.000

goldinarjev
vrednosti.

Srečke priporoča: J. C. MAYER v Ljubljani.

Kot nadomestilo za bobovo kavo se priporoča ge-odravnikih ženskam, otrokom in bolnikom: Najokusnejša, edino zdrava in ob enem najcenejša primes k bobovi kavi je:

KATHREINER-KNEIPPOVA SLADNA KAVA.

Najčistejši prirodni plod v oseh zrnih, ki se ne dejo ponarejati.

Se dobi povsod: 1/2 Kile za 25 kr.

Zdravje in moč „Kathreiner“ toč.

ČASTNI DIPLOM 1891-1894 8 ZLATIH KOLAJN

Pozor: zahtevajte in jemljite le izvirne zavoje z imenom „Kathreiner“.